

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1715. usque ad annum 1718

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 26. Pontificis studium in promovenda Constitutionis suæ acceptione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67649](#)

Sæc. XVIII pum Vicariis suis per literas injunxit
 A. C. 1717 se, ut Ravechetum ab immolanda cœlesti hostia arcerent, procurarentque, ut quamprimum urbe excederet: alii nil proprius esse vulgabant, quam ut defunctus utpote excommunicatus exhumaretur: Verum se ejusmodi mandatum dedisse, per negabat Episcopus, rumorisque facilitatem manifestabat eventus. Paulus post in lucem prodiere *observationes in fidei professionem Ravechetti Syndici ap. PP. Benedictinos Congreg. S. Mauri inscripta*, quarum Author Syndicum velut hereticum ac schismaticum ab æternæ salutis spe exclusit, atque in eos, qui illum immodicis laudibus cumularunt, in vectus, appellationem a sententia in rebus temporalibus, non autem a Constitutionibus dogmaticis legitimam esse ostendit. Has vero observationes Britannus Procurator Generalis in publico Parlamenti consessu confutare aggressus, Ravechetum tanquam Virum virtutibus, & morum integritate longe celeberrimum, & Noaillum velut illustrem Ecclesiæ Gallicanæ defensorem depraedicabat.

§. XXVI.

Pontificis studium in promovenda Constitutionis suæ acceptatione.

Quo

Quo magis dissensionum flammæ in Sæc. XVIII.
 Galliis quamplurimas Diæceses, A.C. 1717.
 Collegia, atque Universitates continent
 incendio involvere viderentur, eo con-
 tentiore studio summus Pontifex totius Epist.
 Orbis Catholici Præsules vel ad tuen- Clem. XI.
 pag. 2218.
 dam vel ad acceptandam Constitutio- & 2213.
 nem suam hortabatur; cum ergo Ja-
 cobus Arelatensis Archiepiscopus die
 vigesima quarta Januarii datis literis
 summo Pontifici significasset, quod suæ
 Provinciæ Episcopi secum idipsum una-
 nimiter sentiant & sapient, die octava
 Martii Pontifex constans & singulare
 hujus Archipræsulis studium effuse lau-
 davit, fassus tamen, quod in coer-
 cenda factiosorum temeritate nimiam,
 & ultra quam pervicaciæ gravitas po-
 stularet, diuturniorem lenitatem, quam
 idem Archiepiscopus modeste Pontifici
 objectabat, adhibuerit, id vero se ideo
 fecisse asseruit, ut tentatis omnibus
 longanimitatis præsidiis paternæ cha-
 ritati cumulatissime satisfaceret, ac de-
 nique, si acriora remedia adhibere com-
 pelleretur, omnes justissimam gravio-
 ris animadversionis disciplinam eo lu-
 culentius agnoscerent, præfractamque
 reorum contumaciam detestarentur.
 Pari etiam encomio Pontifex die undeci-
 ma ejusdem Mensis commendabat Fran-
 ciscum Maylium Rhemensem Archi-

Nn 4 epi-

Sæc. XVIII. episcopum, eoquod in tanto Religionis
A. C. 1717. discrimine, perniciosisque novitatibus,
quibus turbulenti Ecclesiastici universam pene Galliam inficere moluntur,
non carnem nec sanguinem respiciens, forti constantique animo obnitatur, re-
bellium audaciam, & imprudentiam
Pastorali virga coercent, saluberrimis-
que Instructionibus ac monitis eos, qui-
bus robur ad gravem hanc procellam
sustinendam forte deesset, confortare,
atque erigere non desistat: quoicunque
Pontifex eidem Archipræsuli spondebat,
Apostolicæ Sedis auctoritatem, pres-
diuumque ei nullo tempore defuturum:
Pari etiam encomio deprædicabat Jo-
sephi Bisuntini Archiepiscopi Zelum,
atque constantem & filialem observan-
tiam, quam unicum Clero & grege suo
erga Papam, Sedemque Apostolicam
in suis literis die trigesima Aprilis te-
stabatur, ac propterea Pontifex ejus-
dem Archiepiscopi Nepoti Antonio Pe-
tro Comiti de Grammont Canonicatum
istius Metropolitanæ Ecclesiae ab ejus
Patruo dimissum contulit, eumque
Coadjutorem Decani Majoris cum fu-
tura successione deputavit.

§. XXVII.